

rere begynde med en Løn paa 3,400 Kr. aarlig, stigende hvert 4de Aar med 400 Kr. til 4,200 Kr. samt Bolig og Brændsel, og dernæst skal der til de 4 ældste, tjenestegørende Kolonibestyrere kunne ydes et Tillæg af 500 Kr. aarlig, der dog ikke giver Pensionsret. Kolonibestyreren i Upernivik skal have et aarligt Tillæg paa 300 Kr., Assistenternes Løn er foreslaaet til 1,200 Kr. aarlig, stigende hvert andet Aar med 200 Kr. til 2,200 Kr. samt Bolig og Brændsel; ogsaa disse skulle kunne faa et Tillæg paa 400 Kr. aarlig. Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa de enkelte Bestemmelser, men kun gøre opmærksom paa, at der ogsaa nu sikres dem Tjenestefrihed hvert 5te Aar, saaledes at de kunne komme her ned til Landet. Det maa indrømmes, at Tjenestemændene i Grønland kunne have ret stor Trang til at komme herved, ikke mindst, fordi de, for saa vidt de have Børn, som Regel ville være nødte til at lade dem blive i eller lade dem komme her til Landet for at faa Undervisning, og det kan da ikke siges at være for meget, at de hvert 5te Aar faa et Aars Ferie, saaledes at de kunne komme herved. Selvfølgelig maa de i den Tid beholde deres Løn, da der jo er forbundet ret betydelige Omkostninger med deres Ophold her i Landet. For Skibsførere er foreslaaet en Løn af 3,200 Kr., stigende hvert 4de Aar med 300 Kr. til 3,800 Kr., for Maskinmestre af første Grad er Lønnen 2,700 Kr., stigende hvert 4de Aar med 300 Kr. til 3,300 Kr., og for Maskinmestre af anden Grad 1,700 Kr., stigende hvert 2det Aar med 200 Kr. til 2,500 Kr., for Overstyrmand er Lønnen 2,400 Kr., stigende hvert 4de Aar med 300 Kr. til 3,000 Kr. aarlig, men jeg skal i øvrigt ikke gaa yderligere i Detailler med Hensyn til de foreslaaede Lønninger.

Hvad Pensionen angaar, er det en Selvfølge, at man har maattet regne med en kortere Tid, indenfor hvilken de paa-gældende kunne opnaa den fulde Pension, end for andre Embedsmænd, fordi det er erfaringsmæssig godtgjort, at Embedsmændene i Grønland ikke kunne holde i saa langt et Aaremaal, idet baade klimatiske og mange andre Forhold bevirke, at det i Virkeligheden er langt besværligere

at udføre Tjenesten i Grønland end herved.

Jeg skal med disse faa Bemærkninger tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie og hurtige Behandling. De paa-gældende Tjenestemænd have jo i mange Aar ventet at faa en fast Ordning af deres Lønnings- og Pensionsforhold. Det har trukket noget ud ogsaa under Hensyn til de noget usikre Forhold, der i det hele have været med Hensyn til Styrelsen af Grønland. Jeg haaber paa, at den nylig stedfundne Vedtagelse af Lovforslaget om Fællesstyre af de grønlandske Anliggender vil medføre, at der vil blive noget mere rolige Forhold ogsaa for Tjenestemændene deroppe, og at det skal vise sig, at de ville blive tilfredse med de Lønningslove og Pensionsforhold, som her ere stillede dem i Udsigt, og som jeg haaber paa ville blive vedtagne.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Forhøjelse af Lønningerne for Embeds- og Bestillingsmænd under Universitetet, Universitetskvæsturen, den polytekniske Lærestalt og den farmaceutiske Lærestalt.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Formanden: Til Foretagelsen af denne Sag kræves det høje Tings Samtykke. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg dette Samtykke som givet. (Ophold). Samtykket er saaledes givet.

Sagen sattes under Forhandling.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Appel): Spørgsmaalet om